

HUDEBNÍ ROZHLEDY 02

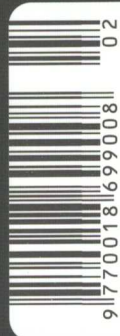
2017 / ročník 70 / cena 50 Kč

marek PRÁŠIL

messiaenova turangalila v čf

HOFFMANNOVY POVÍDKY netradičně

útěky alessandra stradelly

PETROF ART FAMILY ZAHAJOVACÍ KONCERT

Hradec Králové, Sál Filharmonie Hradec Králové

➤ Rafael Brom

Úvodní řádky této zprávy budou patřit povšechné a nepochybně žádoucí informaci – pořadatel koncertu PETROF Art Family je volné sdružení profesionálních pianistů a významných světových umělců, kteří sympatizují se společností PETROF. Cílem sdružení je propojit nadané umělce napříč hudebními žánry a zprostředkovat hudební zážitky posluchačům po celém světě. Citace je úryvkem z řádků společnosti z jejího profilu na webových stránkách. V textu jsou také uvedeni mnozí umělci, kteří jsou ve sdružení zapojeni. Patří mezi ně známé osobnosti klavírní interpretace – Jitka Čechová, Jitka Fowler Fraňková, Petr Malásek – a vedle nich i zástupci jiných hudebních žánrů, například jazzový a swingový zpěvák Jan Smigtmator.

Koncert se konal v neděli 4. 12. 2016 v Sále Filharmonie Hradec Králové a početné publikum přivítala paní Zuzana Ceralová Petrofová, jednatelka a prezidentka společnosti PETROF, představitelka páté generace rodiny Petrofů. V oficiálním zahájení projektu řady koncertů různého žánrového zaměření pozdravila rovněž reprezentaci města Hradec Králové, pana primátora MUDr. Zdeňka Finka, paní náměstkyni pro kulturu Ing. Annu Maclovou a ředitele Filharmonie Hradec Králové, pana RNDr. Václava Derneru. Úvodní slovo se neslo v duchu česko-argentinských vztahů, neboť koncert se konal pod záštitou argentinského velvyslance, Jeho eminence **Carlose Alejandra Poffa**, který z pódia přítomnou společnost česky pozdravil. Vztahy mezi oběma zeměmi zpřítomnil první účinkující večera, argentinský klavírista **Antonio Formaro**, druhým účinkujícím byl domácí famózní osmnáctiletý pianista **Matyáš Novák**.

Pro svůj debut na českém pódium si **Antonio Formaro** vybral čtyři skladby *Felixe Mendelssohna-Bartholdyho*. Profesor hry na

klavír na Národní konzervatoři Lópeze Bucharda při Fakultě umění a hudebních věd Katolické univerzity Argentiny má nejen pověst jednoho z nejlepších pianistů své země, ale také mezinárodně uznávaného specialisty na klavírní odkaz Mendelssohna-Bartholdyho. Věren své pověsti zaujal mistrnou interpretací hned při prvním opusu skladatele *Písní beze slov, op. 38*. Jeho pojetí raně romantické evropské hudby mělo umírněný emoční náboj, který zjevně vycházel z takřka doslovného chápání názvů jednotlivých částí šestidílného cyklu. Hudba plynula v jemné diferenciaci od úvodního delikátního *Con moto* přes jemně pohyblivější *Allegro non troppo* k tempově nejpregnantnějšímu *Presto e molto vivace* – odtud se pohyb vracel do klidnějšího tempa přes *Andante*, vyvážené *Agitato* až k závěrečnému klidně nesenému *Duetto*. Následující skladbou Formarova půl recitálu byla Mendelssohnova *Fantazie fis moll „Skotská sonáta“, op. 28*. V této autorově virtuózní „měsíční sonátě – quasi una fantasia“ vyložil argentinský pianista trumfy, které přiměly Lazara Bermána pronést o jeho výkonu slova, že se jedná o „klavíristu mimořádného talentu“. Jeho arpeggia úvodního *Andante* byla skvostná v hýřivě jemných girlandách, v *Allegro con motto* splnil očekávání zážitku v půvabně neseném triu a finální *Presto* přesvědčilo i v širokém a diferenciovaném výrazovém rejstříku klavíristy. Vysoce artistní provedení s neutuchajícím během prudkého tempa a v příhodně opakovaném vzorci s nasazením zvukové razance i dynamickým zvolněním. Následovalo *Scherzo e moll, op. 16 č. 2* ze tří *Fantazií*, v němž Formaro vykouznil hezky znějící zvonivý tón a doplnil předchozí Skotskou fantazii o jakýsi virtuózní přírůstek. Tím druhým se stalo *Rondo Capriccioso, op. 14*, které dle mnoha podobných raně romantických koncertních kusů tvoří dvě kontrastní tempové a náladové části „andante a rondo“. Antonio Formaro dostal charakteristikám, které provázejí jeho interpretační profil, a dal Mendelssohnově hudbě nikoli objevnou, ale důstojně věrnou hudební náladu.

Po přestávce v programu přidal druhý půl recitál hradecký rodák **Matyáš Novák**. Nadaný mládenec, jehož v dospívajícím věku neopustil dar mimořádného talentu, vzbudil nadšení do-

Antonio Formaro

Foto © archiv PETROF – Michal Kobrle

Matyáš Novák

máciho publika, sotvaže vstoupil na pódium. Před prvními úhozy do klaviatury oslovil hlediště s nenucenou pódiovou moderací s pozdravem, poděkováním a informacemi rozšiřujícími programový leták (skutečně skromného vzezření). Svou nadějnou pozici na piedestalu klavírního umění pojistil prvním dotekem klaviatury, neboť v ten moment oslovil auditorium virtuos nevšedního formátu. Do programu zahajovacího koncertu projektu PETROF Art Family si Matyáš Novák zvolil výběr z díla *Ference Liszta* a předznamenal tím, již v této dramaturgické rovině, rozhodný úspěch svého vystoupení a tím i celého koncertu, jak se dále píše. Hlavním opusem se stala první část cyklu *Léta putování. Rok první: Švýcarsko* ve zkrácené podobě. Dokonale hudebně psychologicky propracované provedení vstupní části cyklu s názvem *Kaple Viléma Tella* vzbudilo velký dojem. Nevšedně ztvárněná závažnost a důstojnost tématu vycházela zejména z dovedně gradovaného napětí, tempových zvrátů a proměn zvukovosti, v nichž jen samotné přechody do kontrastních poloh budily niterné nadšení. V náladě druhé části *U jezera Wallenstadt* byla slyšet jímavost živého prožitku takřka impresionistického rodu, v části *U pramene* se snoubily výrazově poeticky zvukomalebné kontrasty s mistrnou úhozovou technikou korunované prodlužovaným dozněním. Mimořádným zážitkem v působivé řadě interpretačních ataků se stala část *Bouře* – tak přitažlivě demonstrována brilantní technika a kontinuálně provedené programně vykreslené charakteristiky rozlíceného živlu nejsou často ke slyšení, třebaže možnost poslechu díla, zejména v reprodukované podobě, je více než hojná. *Obermannské údolí*, opět ve skvěle ztvárněném kontrastu nálad, tempa a dynamiky, přineslo nádherně účinnou katarzi. Zvukomalebnou prostotou, klidem, iluzí velikosti a majestátní údolního prostoru, kantabilitou a navyšováním napětí až do frenetického náporu do klaviatury. Zde přivedl Matyáš

svůj recitál k další mezi – katarzi, neboť po lisztovsku vstal od klaviatury a ohlásil změnu v programu – totiž, že nezazní plánovaná finální část *Ženevské zvony* z prvního roku cyklu *Léta putování*, ale přednese rovnou *Uherskou rapsodii č. 2, S. 244/2*. Hrál skvostně s přesně zvolenými dávkami účinku od navození velebnosti, tempových proměn až po strhující rytmus, bouřlivé rozeznění klaviatury a finální dynamický smír. Nadšení publika, mimochodem velmi poučeného a bezvýhradně rodinného typu, bylo zcela namístě, opravdové a nelíčené. Koncert uzavřely dva přídávky, které společně – čtyřručně – provedli oba klavíristé – **Antonio Formaro** a **Matyáš Novák**. Nejdříve zazněl *Slovanský tanec, op. 72 č. 2 Antonína Dvořáka* (byl jsem z publika upozorněn na to, že z nedostatku originální čtyřruční partitury díla hráli pianisté z not pro dva klavíry). Druhým přídávkem byla vlastní úprava díla *Libertango* od *Astora Piazzolly*. Na pódiu sálu Filharmonie Hradec Králové byl mistrovský klavír ANT. PETROF 275, vlajková loď společnosti PETROF. ■